

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/359/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712205532
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712205532.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov v rade 1/ V. K., nar. XX. X. XXXX, bytom T. XX, v rade 2/ Z. K., rod. R., nar. X. X. XXXX, bytom T. XX, obaja zastúpení JUDr. Karolom Žirkom, advokátom so sídlom v C. C., B. XXX/XXX proti odporkyni R. A., rod. K., nar. X. XX. XXXX, bytom V., V. XXX, zastúpenej JUDr. Jánom Repáňom, advokátom so sídlom v V., M. R. M. XX, v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu v Martine, č.k. 8C/77/2012-156 zo dňa 14. mája 2013 v spojení s doplňujúcim rozsudkom č.k. 8C/77/2012-165 zo dňa 5. júna 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s doplňujúcim rozsudkom **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i** a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Martine zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov k nehnuteľnostiam vedeným v Katastri nehnuteľností, Správa katastra Turčianske Teplice na LV č. XXX ako parcela č. 36/14 o výmere 104 m² a rodinný dom č. súpisné XXX postavený na parcele 36/14 s tým, že výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností sa stáva navrhovateľ. Navrhovateľa zároveň zaviazal vyplatiť odporkyni za jej podiel v nehnuteľnostiach sumu 2 500,- Eur do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Konanie o návrhu navrhovateľky v rade 2/ zastavil a zaviazal navrhovateľa v rade 1/ uhradiť trovy štátu v sume 159,50 Eur a odporkyňu v sume 109,49 Eur, obidvoch do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že účastníci sa nedohodli na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. K nehnuteľnostiam, v ktorých je v súčasnej dobe navrhovateľ v rade 1/ podielovým spoluvlastníkom v podiele 3/4-iny a odporkyňa v podiele 1/4-iny. Pri určení výšky náhrady vychádzal zo znaleckého posudku znalkyne Ing. P. M. a prihladol na to, že navrhovateľ v rade 1/ sa stal výlučným vlastníkom stavby, ktorú financoval zo svojich finančných prostriedkov, pričom stavba bola realizovaná tým spôsobom, že bola zbúraná časť rodinného domu č. súpisné XX, ku ktorej potom boli pristavené dve izby, kúpeľňa, špajza, chodba a kotolňa.

Na základe späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľky v rade 2/ konanie ohľadom tejto účastníčky zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 150 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov, keď mal za to, že bolo v záujme obidvoch účastníkov, aby spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam vyporiadal súd.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu odporkyňa. Žiadala rozsudok prvostupňového súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. V priebehu konania dňa 14. 5. 2013 predložila súdu vzájomný návrh, ktorým žiadala zrušiť a vyporiadať všetky nehnuteľnosti, ku ktorým majú účastníci podielové spoluvlastníctvo a ktoré sa nachádzajú vo dvore sporných nehnuteľností tak, aby došlo k úplnej úprave práv účastníkov. Súd takýto návrh

odmietol prijať, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nezdôvodnil. ňou navrhované nehnuteľnosti bezprostredne súvisia s predmetom sporu a takýmto postupom jej súd neposkytol ochranu ako podielovej spoluvlastníčke. Nemôže byť argumentom navrhovateľa to, keď si vyberie iba jednu zo súboru nehnuteľností, tvoriacich usadlosť a žiadal o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva iba k tej parcele, ktorá sa mu hodí a ktorá je pre neho dôležitá a ktorá navyiac nemá samostatný prístup. Navrhovateľ takýmto spôsobom by mohol neobmedzene užívať prakticky všetky nehnuteľnosti, čo by napokon viedlo k ďalšiemu konaniu o zrušenie podielového spoluvlastníctva. Nesúhlasila taktiež s výškou vyporiadacieho podielu, keď rodinný dom č. súpisné XXX užíva výlučne navrhovateľ, ktorý ho prerábal, ktorý bol však v podielovom spoluvlastníctve, pričom ona ako spoluvlastníčka s takouto prestavbou nesúhlasila a i napriek tomu si navrhovateľ hospodáril s nehnuteľnosťou ako chcel. Pri akceptovaní takéhoto stavu by zbúranie časti domu na základe svojvoľe jedného zo spoluvlastníkov mohlo viesť ku strate spoluvlastníctva iného spoluvlastníka. Hospodárenie s domom je tiež vec zákonného postupu, pričom navrhovateľ v takomto prípade žiadny zákon nerespektuje.

Navrhovateľ v rade 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal rozsudok prvostupňového súdu v celosti ako vecne správny potvrdiť. Poukazoval na to, že odporkyňa nejavila záujem o nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu v rodinnom dome č. súpisné XX, a preto tento návrh zobral späť, pričom súd konanie zastavil právoplatným uznesením zo dňa 5. 11. 2012. Pôvodná dohoda medzi účastníkmi bola taká, že odporkyňa bude užívať dom č. súpisné XX so svojou rodinou, a preto o tento dom záujem z jeho strany nie je. Stavbu začal len ohlásením obecnému úradu, pričom použil sčasti múry a strechu existujúcej z rodinného domu č. súpisné XX a ďalej zvalil schátralú maštal'. Všetky investície pri stavbe uskutočnil sám na základe predchádzajúceho súhlasu odporkyne a je teda otázkou, či sa nejedná o nadobudnutie jeho výlučného vlastníctva k domu č. súpisné XXX spracovaním. Len vzhľadom na právnu neistotu takéhoto riešenia uplatňuje nadobudnutie tohto domu zrušením spoluvlastníctva.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ako vyplýva z obsahu spisu odporkyňa si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila voči navrhovateľom svoje práva vzájomným návrhom (č.l. 140 až 143 spisu), o ktorom súd doposiaľ nerozhodol a pri rozhodovaní vo veci naň bez ďalšieho neprihliadol, čím odporkyňa odňal možnosť konať pred súdom a už z tohto dôvodu musel odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V záujme hospodárnosti konania zákon umožňuje, aby si odporca uplatnil proti navrhovateľovi svoje práva vzájomným návrhom (§ 97 ods. 1 O.s.p.). Súd v takomto prípade nerozhoduje o tom, či pripúšťa alebo nepripúšťa vzájomný návrh, iba odstráni prípadné nedostatky takéhoto návrhu (§ 97 ods. 3 O.s.p.) a prípadne rozhodne, že vzájomný návrh vylučuje na samostatné konanie. Pokiaľ takýto návrh nebol vylúčený na samostatné konanie, súd musí o ňom rozhodnúť rozhodnutím vo veci samej, čo v tomto prípade súd neurobil a zaťažil konanie takou vadou, ktorá v konečnom dôsledku mala za následok, tak ako je to už vyššie uvedené, odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Predčasný bol potom i výrok rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorým zastavil konanie vo vzťahu k navrhovateľke v rade 2/, lebo odporkyňa si uplatnila svoje práva vzájomným návrhom i proti tejto účastníčke. Nezrozumiteľnosť napadnutého rozsudku zakladá i samotný výrok rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania (v súvislosti so záhlavím rozhodnutia je potrebné rozumieť všetkých účastníkov konania) a na druhej strane zastavuje konanie u navrhovateľky v rade 2/.

Zákon síce nepredpisuje a ani predpisovať nemôže postup, z ktorého by mal súd vychádzať pri hodnotení dôkazov a je výlučne na úvahe súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, ale na druhej strane je vždy povinnosťou súdu v dôvodoch svojho rozhodnutia vyporiadať sa so všetkými námietkami účastníkov a uviesť, z ktorých konkrétnych skutočností vychádzal, keď na takéto námietky neprihliadol, resp. keď nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, lebo len vtedy je zachovaný princíp rovnosti účastníkov v konaní zakotvený okrem iného i v ust. § 18 O.s.p..

V tejto súvislosti je potom potrebné prisvedčiť odvolateľke i v tom, že z rozhodnutia prvostupňového súdu nie je zrejmé, akými úvahami sa riadil, keď neprihliadol na jej námietky týkajúce sa súhlasu, resp. nesúhlasu jej ako spoluvlastníčky s prestavbou pôvodného rodinného domu. Ak navrhovateľ

tvrdí, že nadobudol vlastníctvo k novo vytvorenej nehnuteľnosti spracovaním, takémuto tvrdeniu opäť nezodpovedá výrok rozhodnutia, kde súd na jednej strane ruší podielové spoluvlastníctvo účastníkov a na strane druhej v dôvodoch tvrdí, že navrhovateľ v rade 1/ sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností, z čoho by potom mohol vyplynúť záver, že v skutočnosti sa tu jednalo len o investície do pôvodnej nehnuteľnosti, resp. o zhodnotenie takejto nehnuteľnosti výlučne jedným zo spoluvlastníkov. Pokiaľ prvostupňový súd zamietol návrh odporkyne na doplnenie dokazovania, z dôvodov jeho rozhodnutia by taktiež malo byť zrejmé, akými úvahami sa pri takomto postupe riadil a z akých dôvodov nepovažoval vykonanie takéhoto dôkazu za potrebné, lebo len vtedy možno hovoriť o zrozumiteľnom a presvedčivom rozhodnutí.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu opätovne prejednať vec s tým, že bude musieť rozhodnúť i o vzájomnom návrhu odporkyne a odstrániť vyššie uvedené nedostatky najmä s prihliadnutím na preskúmateľnosť a zrozumiteľnosť prípadného ďalšieho rozhodnutia.

V novom rozhodnutí rozhodne súd i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e j e .**